

ANTIFA ★ BASE

σκέψεις ενάντια στη σχολική μηχανή από αντιφασιστική σκοπιά - τεύχος 10 - δεκέμβρης/γενάρης 2012-13

ANTIFA BASE

έκδοση της αντιφασιστικής συνέλευσης
AUTONOME ANTIFA

για ηλεκτρονική επικοινωνία

••• autonome.antifa@yahoo.com •••

Τέλη του 2008 και τα αφεντικά έβλεπαν πως όπου να'ναι η ελληνική βερσιόν της παγκόσμιας κρίσης θα τους χτυπούσε την πόρτα. Η γενιά των επτακοσίων ευρώ γκρίνιαζε χωρίς να ξέρει πως όπου να'ναι θα γίνει γενιά των τετρακοσίων. Οι συνταξιούχοι γκρίνιαζαν για τη σύνταξη που δεν φτάνει χωρίς να ξέρουν πως σε λίγο θα κοιμούνται στα παγκάκια. Γενικά κανείς δεν ήξερε-κανείς εκτός από τους υπουργούς και τα φιλαράκια τους που είπαμε πιο πάνω. Γιατί τα νούμερα ήταν αδυσώπητα, και γιατί μπορεί ο καθένας σ' αυτό τον σκατόκοσμο να ζει και να μην του καίγεται καρφάκι για τον παραδίπλα, το κράτος όμως δεν λειτουργεί έτσι –του καίγεται και του παρακαίγεται, και προσπαθεί να μας πατάει στο λαιμό σε βάθος χρόνου και με σχέδιο... Έτσι λοιπόν προβληματιζόταν γι'αυτό που θα έσκαγε σε λίγο καιρό.

Φυσικά για να αντιμετωπιστεί μια τέτοια κοινωνική έκρηξη δε χρειάζεται να είναι κανείς οραματιστής για να πει τι χρειάζεται. Μία είναι η απάντηση: Μπάτσοι. Πολλοί μπάτσοι. Εκπαιδευμένοι μπάτσοι. Ακόμα περισσότεροι μπάτσοι. Κάποιος λοιπόν να τσακίσει τις απελπισμένες ορδές που θα πλημμυρίζανε τους δρόμους. Απλό το σχέδιο. Και εκεί λοιπόν που αρχίζουν τα αφεντικά να συγχαίρουν το ένα το άλλο για την απάντηση στο πρόβλημα, στις 6 του Δεκέμβρη ο Κορκονέας δολοφονεί τον δεκαπεντάχρονο Αλέξη

Γρηγορόπουλο στα εξάρχεια... Αυτό που επακολούθησε ήταν μια ραγδαία κοινωνική απονομιμοποίηση των σωμάτων ασφαλείας και, πρακτικά, σήμαινε ένα πράγμα: Πέτρες στους μπάτσους, βρίσιμο, ξύλο, ταραχές, εξέγερση. Καμένα χριστουγεννιάτικα δέντρα στο σύνταγμα, καμένα μαγαζιά. Και όλα αυτά με τους μπάτσους να κοιτάνε αμήχανα ενώ τρώγανε πορτοκάλια, αιγά, πέτρες, καδρόνια και να μην μπορούν να κάνουν τίποτα γιατί η εντολή ήταν "τώρα λουφάξτε, έχετε κάνει τη μαλακία του αιώνα". Κοιτώντας τέσσερα χρόνια μετά, στο παρόν, τι έχει συμβεί, μπορεί να πει κανείς πως εντάξει, αιγά, δεν πήγαν τα σχέδια του κράτους και πολύ πίσω. Οι μπάτσοι γεμίσανε τους δρόμους τελικά, οι φασίστες το youtube και οι γονείς κοιπάνε να την βγάλουν με τετρακόσια ευρώ και πενήντα δάνεια για παρέα. Οπότε, τα σχέδια του κράτους θα πει κανείς δεν ακιρώθηκαν. Σωστά, όμως οπωσδήποτε τα σχέδια αυτά, αναβλήθηκαν για λίγο. Μπορεί οι μπάτσοι να τους γέμισαν τους δρόμους, αλλά ενδιάμεσα αναδείχθηκε το τι σημαίνει να είσαι μπάτσος και να δουλεύεις για το κράτος. Και αν η κατάληξη δεν ήταν αυτή που την θέλαμε τότε, τέσσερα χρόνια πριν, ας μην βιαστούμε να αιτιριόσουμε: **η ιστορία είναι ένας οδηγός. Και αν θυμόμαστε, τότε υπάρχει μια ελπίδα ακόμη για το μέλλον που διαγράφεται ακόμη σκληρότερο από το παρόν.**

Τα καρτέ της μνήμης

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ 1983

5 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1983. Στις αρχές του '80, εκείνης της πανέμορφης περιόδου γνωστής και ως "μεταπολίτευση", τα εξίσου πανέμορφα ζωάνια της μητροπολιτικής ζούγκλας δείχνανε ότι μόνο γαλήνιες δεν ήταν εκείνες οι εποχές. Και ανάμεσα στα πιθηκάκια και τις πεταλουδίτσες πάρε στη μάπα και μαθητές. Μαθητές οργανωμένους σε συνελεύσεις. Μαθητές που η πολιτική και οργανωτική τους συγκρότηση τους επέτρεπε πρώτα απ' όλα να καταλάβουν ότι ο εκσυγχρονισμός του εκπαιδευτικού συστήματος, που σωστά τον αναγνώρισαν ως τέτοιο, ήταν μια επίθεση σε αυτούς. Μια επίθεση με όπλα τα πρωτοεμφανιζόμενα τότε 15μελή, την επέκταση των μαθημάτων και το κόψιμο των απουσιών. Βέβαια διαφορετική η ζούγκλα τότε θα πει κάποιος, μόνο που αυτό που μας ενδιαφέρει εδώ είναι άλλο: ότι σε αυτή τη σχολική ζούγκλα κάποιοι βρήκαν ένα πεδίο να τους ενώνει, ένα πεδίο για να δώσουνε την μάχη τους. Και την έδωσαν βγάζοντας χιλιάδες αφίσες, μοιράζοντας χιλιάδες προκηρύξεις, βάζοντάς τα ακόμα και με τους μπάτσους.

ΡΙΛΗΕΤ ΖΟΟ

Απεργία αλά ελληνικά...

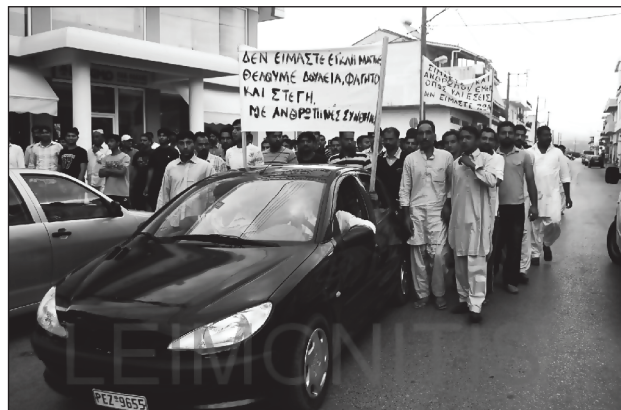
Αφίσα της εσσε (εθνική συνμο-
σπονδία ελληνικού εμπορίου) που
καλούσε σε «πανεμπορικό συλλα-
λητήριο» την ίδια μέρα με την απερ-
γία των γοσε-αδεδου. Ανάμεσα σε
όλα τα άλλα η εσσε είχε ως αιτήματα
(ρητά διατυπωμένα στη προκήρυξη
της) την «**πάταξη του παρεμπορί-
ου**» (κάτι το οποίο στην αυτόματη
ελληνική σκέψη μεταφράζεται ως
**κυνήγι των μεταναστών μικρο-
πωλητών**) και «**τη διατήρηση της
μεσαιάς τάξης**». Πρόκειται για αιτήματα που διατυπώθηκαν
στον ίδιο χώρο και χρόνο μαζί με διάφορες ακροαριστερές
κορώνες του τύπου «νόμος είναι το δίκιο του εργάτη», γεγο-
νός που αποδεικνύει πως τα μεγαλειώδη συλλαλητήρια της
γοσε δεν είναι τίποτα άλλο πέρα από τον φούρνο μικροκυ-
μάτων που κρατά ζεστή τη σουπία εθνικής ενότητας όταν ο
ελληνικός κανιβαλισμός αποφασίζει να την δει softcore.

τύχη, οπότε και αποφάσισαν να κάνουν στους νοικάρηδες
τους αιφνίδια έξωση. Και όταν λέμε αιφνίδια εννοούμε πως οι
Πακιστανοί εργάτες βρήκαν τις πόρτες των σπιτιών τους κλει-
δωμένες και τα πράγματά τους πεταμένα στο δρόμο γυρνώ-
ντας από την δουλειά (για την ιστορία οι περισσότεροι από
αυτούς δουλεύουν στη συγκομιδή πορτοκαλιών). Τη δεύτερη
πράξη του θεατρικού ανέλαβε η αστυνομία, η οποία εξαπέλυ-
σε πογκρόμ γυρνώντας από σπίτι σε σπίτι, προσαγάγοντας
τους μετανάστες και αφήνοντάς τους κατόπιν ελεύθερους,
αφού πρώτα τους είχε χορηγήσει «υπηρεσιακά σημειώματα
διοικητικής απέλασης». Η διαδήλωση που κατευθύνθηκε στο
τοπικό Α.Τ., είχε ως αιτήματα την χορήγηση πολιτικού ασύ-
λου και την **καθιέρωση του κατώτου μεροκάματου στα
35 ευρώ**.

... και απεργία αλά πολυεθνικά

Δίπλα φωτό από **απερ-
γία Πακιστανών εργα-
τών στη Σκάλα Λακωνίας** τον περασμένο Σεπτέμβρη. Μετά
τη σύλληψη έλληνα που νοίκιαζε το στάβλο του σε 60 περ-
που Πακιστανούς εργάτες προς 40 ευρώ το κεφάλι μηνιαίως,
οι υπόλοιποι ιδιοκτήτες ακινήτων που νοίκιαζαν τις τρώγλες
τους στους μετανάστες, θεώρησαν πως θα έχουν παρόμοια

Βελτιώνονται οι φράχτες, βελτιώνονται και οι ύλτες

Φράχτης 1.

Οι εξεγέρσεις που σημειώθηκαν στα «κέντρα φιλοξενίας αλλοδαπών» Κομοτηνής και Κορίνθου, τον περασμένο Νοέμβρη, πέρασαν στα ψιλά της δημοσιότητας για μια πληθώρα λόγων, αν και ο βασικός είναι ένας: η άρνηση των ελλήνων να τα δουν ως αυτό που πραγματικά είναι. Δηλαδή, στρατόπεδα συγκέντρωσης εργατών. Κατά τα άλλα **η έλλειψη αξιοπρέπειας που χαρακτηρίζει τον μέσο έλληνα πατριώτη αποτελεί άγνωστο όρο για τους φυλακισμένους μετανάστες που αγωνίζονται με κάθε ευκαιρία για καλύτερες συνθήκες διαβίωσης και (τελικά) για την ίδια τους την επιβίωση.**

Φράχτης 2.

Και επειδή ένα από τα αγαπημένα μας θέματα είναι ο σχολιασμός της «αήτητης στρατιάς της Χ.Α.» θα θέλαμε να επιστήσουμε την προσοχή στην επόμενη φωτογραφία. Ο φράχτης ύψους 6 μέτρων που απεικονίζεται ανεγέρθη για να φυλάει τα νέα γραφεία της συμπαθούς οργάνωσης η οποία από ότι φαίνεται (και παρά την περί του αντιθέτου μηντιακή προπαγάνδα) δεν αισθάνεται και τόσο μεγάλη σιγουριά για την σωματική ακεραιότητα των μελών της. Αν σε όλα αυτά προσθέσουμε και το γεγονός πως τα νέα γραφεία της Χ.Α. στο Αγρίνιο

στεγάστηκαν ακριβώς απέναντι από την αστυνομική διεύθυνση Αιτωλοακαρνανίας, νομίζουμε πως πλέον διαθέτουμε κάθε νομιμοποίηση να γελάμε όταν ακούμε τους φασίστες να προβαίνουν σε αντιμπατσικές διακηρύξεις.

Επιπλέον, απ' ότι μάθαμε τα εγκαίνια των συγκεκριμένων γραφείων στις 18 του περασμένου Νοέμβρη έτυχαν θερμής «υποδοχής» από τους ντόπιους αντιφασίστες, οι οποίοι έδειξαν ξεκάθαρα τις προθέσεις τους όσο αφορά στη μελλοντική συμβίωση των δύο αντιμαχόμενων τάσεων (περισσότερα για την πρόσφατη αντιφασιστική ιστορία του Αγρινίου μπορείτε να διαβάσετε στο περιοδικό «antifa – πόλεμος ενάντια στο φόβο» / <http://www.antifascripta.net>).

Κατά τα άλλα την ίδια μέρα που **οι φασίστες του Αγρινίου έτρεχαν να κρυφτούν πίσω από τους μπάτσους, στη**

Ξάνθη μια ομάδα αντιφασιστών ισοπέδωνε τα γραφεία της Χ.Α.(φωτό), κάτι που φυσικά πέρασε επίσης στα ψιλά των ειδήσεων, γιατί είπαμε: «η στρατιά της Χ.Α. είναι αήτητη».

ροσοχή στους διαδρόμους! κυκλοφορεί μικρόβιο...

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΗΝ ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΜΑΘΗΤΩΝ-ΤΡΙΩΝ Α.Σ.ΜΑ.

χ.α και παιδιά που δεν πάνε τους φασίστες και άλλοι, είπαμε ότι αν έρθει η χ.α εμείς θα τις παίξουμε μαζί τους.

base: Η χρυσή αυγή τι υποτίθεται ότι θα 'ρχόταν να κάνει στο σχολείο;

ΑΣΜΑ: Είχε ανακοινώσει ότι θα σκάσει στα σχολεία να ελέγξει αν οι γιορτές είναι πολύ αριστερές!

ΑΣΜΑ: Αυτό που έχω καταλάβει εγώ είναι ότι σε λίγα σχολεία θα πέσει ξύλο στο προαύλιο αλλά αντιθέτως υπάρχει ένας ανταγωνισμός στο ποιος θα βάλει το σχολείο το βράδυ.

base: Εντάξει μ' αυτό. Τώρα θα θέλαμε να μας πείτε τι υποχρεώσεις έχει μια μαθητική ομάδα.

ΑΣΜΑ: Ε, σκουπίζουμε, σφουγγαρίζουμε... (γέλια)

base: Αυτό που εννοούμε είναι τι ζητάει μια αυτόνομη ομάδα σαν τη δική σας από τα μέλη της;

ΑΣΜΑ: Καταρχάς να είμαστε εδώ κάθε βδομάδα την ίδια μέρα και ώρα.

base: Ένα πράμα δηλαδή είναι η συνέπεια.

ΑΣΜΑ: Ίσως να μην είναι τόσο αντιληπτό αλλά για μαθητές του να είσαι κάθε βδομάδα εδώ είναι μεγάλη συνέπεια.

base: Το άλλο σκέλος της ερώτησης αυτής είναι πως ανταμείβετε ως μέλη αυτής της ομάδας.

ΑΣΜΑ: Εντάξει, είναι ότι κάνεις κάτι και έχει αποτέλεσμα

ΑΣΜΑ: Για μένα εκπληρώνεται ένα συναίσθημα ότι παίρνω τη μοίρα στα χέρια μου και δεν περιμένω να γίνει κάποια δράση που θα τη δώ και θα μου αρέσει, αλλά την οργανώνω εγώ ο ίδιος. Ότι κάτι που θα ήθελα να δώ στο σχολείο και θα με ευχαριστούσε, κάτι αντιφασιστικό ας πούμε, το κάνω εγώ. Εμένα προσωπικά με γεμίζει με ένα...ότι έκανα κάτι, ότι κατάφερα κάτι έστω και μηδαμινό.

base: Μηδαμινό είναι όταν δεν κάνεις τίποτα ρε μαν, όταν κάνεις κάτι δεν είναι μηδαμινό!

ΑΣΜΑ: Εγώ τριγυρνάω με το ποδήλατο στη γύρω περιοχή και το γουστάρω που βλέπω τις αφίσες μας, τα αυτοκόλλητα μας

σε γήπεδα ή σχολεία που περνάω. Είναι ωραία αίσθηση.

ΑΣΜΑ: Και επειδή στο live έφυγαν πολλά αυτοκόλλητα, τα δίναμε σε κόσμο, τώρα γυρνάς και τα βλέπεις παντού. Και λες, «ποιός μαλάκας κόλλησε εδώ;» (γέλια)

ΑΣΜΑ: Κι αν τύχει κάτι ξέρεις ότι έχεις τη συνέλευση από πίσω και το ίδιο και αν συμβεί κάτι κακό σε αυτούς εδώ, τότε εγώ θα πάω να βοηθήσω.

ΑΣΜΑ: Είμαστε μια ομάδα. Ένας για όλους και όλοι για έναν.

ΑΣΜΑ: Έλα ρε Νταρτανιάν! (γέλια)

base: Αλήθεια, τι κάνετε με τους χρόνους σας, έχοντας δηλαδή μια συνέλευση που γίνεται κάθε βδομάδα, ένα έντυπο που πρέπει να μοιραστεί, αφίσες που πρέπει να κολληθούν και ταυτόχρονα να έχετε να πάτε και σχολείο, φροντιστήριο, να πείτε στους γονείς γιατί γυρίσατε τέτοια ώρα;

ΑΣΜΑ: Για μένα που είμαι τρίτη Λυκείου φέτος παίζει πολύ πίεση. Εγώ αυτή την πίεση αν δεν έκανα κάτι συλλογικό που να το γουστάρω δεν θα μπορούσα να τη διαχειριστώ. Περισσότερο με βοηθάει παρά με αποδιοργανώνει. Γιατί εάν δεν είχα όλο αυτό το πράγμα που κάνουμε εδώ και κάτι να έχω στο νου μου ότι θα γίνει και ότι θα κάνω, ε δεν πρόκειται να καθόμουν και να διαβάσω κιόλας.

ΑΣΜΑ: Πάντως δίνει δύναμη για να διαχειρίζεσαι την καταπίεση που τρως στο σχολείο.

ΑΣΜΑ: Και όχι μόνο στο σχολείο.

ΑΣΜΑ: Ναι εννοείται, στο φροντιστήριο, στις σχέσεις με τους γονείς, με άλλους. Τρως καταπίεση και κολλάς ένα αυτοκόλλητο, μια αφίσα και έτσι επιστρέφεις ένα κομμάτι σε αυτά που την προκαλούν, αντεπιτίθεσαι.

base: Και μια ερώτηση bonus: Ποιά είναι η γνώμη σας για το δεκαπενταμελές;

ΑΣΜΑ: Κρεμάλα!

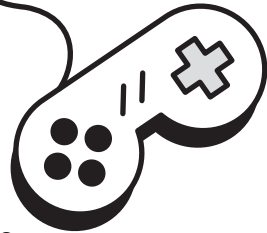

SCHOOLS QUIZ

ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ QUIZ: Απαντήστε και Κερδίστε έναν αποχυμωτή!

Στο προηγούμενο τεύχος είχαμε αρχίσει να προτείνουμε φρέσκα θέματα για την κουρασμένη σχολική εορτή της 28ης Οκτωβρίου. Αλλά το περιοδικό μάς δίνει μόνο μία σελίδα, οπότε κι εμείς δεν μπορέσαμε να ξεδιπλώσουμε το σύνολο των ιδεών μας. Να λοιπόν και μία ακόμη:

Υπήρχαν βύσματα στο «έπος του '40;»

Εδώ έχουμε μια χαρακτηριστική φωτογραφία φαντάρων του είδους που οι υπόλοιποι φαντάροι αποκαλούν «κωλόβυσμα». Η φωτογραφία είναι τραβηγμένη τον Δεκέμβριο του 1940, την ώρα δηλαδή που ο «ηρωικός ελληνικός στρατός» προέλασε απηφώντας τις κακουχίες και τις οβίδες του εχθρού (ή όχι και τόσο...). Και όμως, ετούτοι εδώ, όχι μόνο ήταν αραγμένοι στην Αθήνα, αλλά κάνανε και παρέα μεταξύ τους και βγάζανε και αναμνηστικές φωτογραφίες για να θυμούνται... πώς ήταν τα μούτρα τους με στολή. Και τώρα η ερώτηση:

Πώς τα καταφέρανε και μείνανε Αθήνα;

α. Ήταν αντιμικταριστές. Από καιρό πριν είχαν καταλάβει ότι το ελληνικό κράτος πάει για πόλεμο και είχαν φροντίσει να πάρουν Ι5.

β. Ήταν ασθενοκοί. Εδώ έχουμε φαντάρους που υποφέρουν από ανιάτες

ασθένειες, οπότε είχαν απαλλαγεί των καθηκόντων τους για ανθρωπιστικούς λόγους (το λεγόμενο Ι5 παθολογικό).

γ. Ήταν διεθνοιστές. Αμέσως κατάλαβαν ότι αυτός ο πόλεμος ήταν μια ενδοϊμπεριαλιστική διένεξη, αρνήθηκαν να καταταγούν και άρχισαν να εργάζονται για την επανάσταση.

δ. Ήταν αλτροιστές. Θυσίασαν τη δόξα που αναμφίβολα θα κέρδιζαν στο μέτωπο και με πείσμα επιδόθηκαν στην βαρετή αλλά απαραίτητη δουλειά της φύλαξης των μετόπισθεν.

Απάντηση: Όλα λάθος! Για να καταλάβουμε τι είναι αυτό που συνδέει τα βύσματα μεταξύ τους και γιατί κάνουν παρέα, θα πρέπει να καταφύγουμε σε εξαντλητικό Who is Who. Έχουμε και λέμε: Όρθιοι από τα αριστερά προς τα δεξιά είναι οι Δημήτρης Γαλεριδής (δημοσιογράφος και συγγραφέας), Γεώργιος Καρτάλης (υπουργός σε κυβερνήσεις πριν και μετά την κατοχή), Μίμης Θιβαδόπουλος (καθηγητής φιλολογίας), Γιώργος Θεοδοσιάδης (λογοτέχνης και μεταπολεμικά διευθυντής του Εθνικού Θεάτρου), Συμεώνογλου (γιος βιομηχανού) και Κώστας Μάγερ (δημοσιογράφος).

Οπότε, όπως καταλαβαίνετε, αυτοί που έμειναν στην Αθήνα ενώ οι υπόλοιποι πολεμούσαν, κρύωναν και σκοτώνονταν δεν επιλέγονταν τυχαία, αλλά... αναλόγως κοινωνικής θέσεως! Γι' αυτό άλλωστε ήταν και γνωστοί μεταξύ τους από τα πριν!

Όσο για την κάτω σειρά, αυτή την αφήνουμε σε εσάς. Όποιος αναγνωρίσει τον (πασίγνωστο) δεύτερο από αριστερά, ας μας γράψει να του πούμε και τους υπόλοιπους!

Σημείωση: Όποια δεν έτυχε να δει τις προτάσεις του προηγούμενου τεύχους να πάει στο <http://autonomeantifa77.wordpress.com>.

Fair play σημαίνει...

“Χούλιγκανς”, “πρεζόνια”, “υπάλληλοι της διοίκησης”, “πρόβιατα”. Οι χαρακτηρισμοί περισεύουν, η προέλευσή τους το ίδιο και η εγκληματοποίηση των οπαδών που προωθείται μόνο την καταστολή μπορεί ευνοήσει. Φυσικά και το οργανωμένο έγκλημα. Σε αυτό το κειμενάκι δεν έχουμε σκοπό να αθώσουμε κανέναν, ούτε να δικαιολογήσουμε συμπεριφορές που μας είναι εχθρικές. Αλλά αν θέλουμε να αναζητήσουμε τους λόγους που η κυρίαρχη

κερκίδα πωρωμένη, κωλάδικα καμμένα, φασίστες τσακισμένοι!

κατάσταση στα πέταλα των γηπέδων κάνει τους παραπάνω χαρακτηρισμούς να μην φαντάζουν και πολύ άκυροι, η αφετηρία βρίσκεται ευρύτερα στις κοινωνικές σχέσεις, μέσα στην κοινωνία την ίδια. Ή μήπως το χτίσιμο της εικόνας του δυνατού-που-γαμεί-και-δέρνει, η επιβολή με κάθε μέσο πάνω σε όποιον κατά περίπτωση θεωρείται εχθρός, η κατανάλωση στυλ και η κατανάλωση γενικώς, τα ρατσιστικά ιδεολογήματα είναι πράγματα που είναι ξένα στους «καθωσπρέπει»; Κάθε άλλο. Απλά στο γήπεδο εκφράζεται η ουσία αυτής της κοινωνίας ωμά και αδιαμεσολάβητα, κάθε σκηνικό που εκδιδόμαστε αποτελεί υπενθύμιση του βασικού και αναπόσπαστου στοιχείου κάθε ταξικής κοινωνίας. Βία, βία και πάλι βία. Έτσι το κράτος πάει να δικαιολογήσει μπάτσους, κάμερες, σεκιούριτι για την πειθαρχησή τους, έτσι και η μαφία πάει να κάνει τους συνδέσμούς στέκια μπράβων και πρεζέμπο-

ρων. Πόσο μάλλον οι φασίστες... Η προσπάθεια των αφεντικών να απονομηματοδοτήσουν και να εκμεταλλευτούν προς όφελός τους ολόκληρη την προλεταριακή κουλτούρα του γηπέδου είναι συνεχής και κρατάει χρόνια, αλλά η νίκη τους δεν είναι καθολική. Γιατί υπάρχουν παρέες και πυρήνες μέσα στις κερκίδες που την ψάχνουν αλλιώς, οργανωμένοι οπαδοί ομάδων της επαρχίας και των γειτονιών της αθήνας που δεν ψήνονται από μαχαίρια, ξύλα

στους «αλλόθρησκους» και μαλακίες, αλλά γουστάρουν να τσακίσουν τύπους που ενώ φοράνε τα ίδια χρώματα την έχουν δει φασίστες, που μισούνε τους μπάτσους όχι μόνο επειδή μπήκανε στο σύνδεσμο και τους δέσανε για μερικά τοιγάρα, που κατεβαίνουν σε αντιφασιστικές πορείες και σε μπάχαλα στο κέντρο, που ανεβάζουν πανιά με πολιτικό περιεχόμενο, που δε βλέπουν κανένα εχθρό στα πρόσωπα των μεταναστών. Και αποτελούν ένα υποκείμενο δυναμικό και ενεργό!

Έτσι πάει λοιπόν το πράγμα. Πέρα από τους αφορισμούς, τα γήπεδα είναι ένα πεδίο μάχης, ένα πεδίο πολωμένο όσο κάθε άλλο μέσα στην κοινωνία, με τον καθένα να παίρνει θέση ανάλογα με τα μυαλά που κουβαλάει. Πρέπει να συμβάλουμε λοιπόν σε αυτή την πόλωση και να ενισχύσουμε την πλευρά μας. Απ' τον έβρο μέχρι και την κρήνη, ξύλο στους φασίστες!

ΑΝΤΙΦΑ MOMENTS

ΑΥΤΟΝΟΜΗ
ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ!

Οι διαδηλώσεις που βλέπετε στις φωτό έγιναν από την αυτόνομη αντιφασιστική συνέλευση autonome antifa και από ανθρώπους που συμφωνούν μαζί της. Δεν τις είχαμε προαναγγείλει ούτε με αφίσα ούτε στο διαδίκτυο. Δεν πήραμε την άδεια της αστυνομίας, δεν ρωτήσαμε τους αριστερούς, δεν περιμέναμε τα μίντια να μας πουν τι είναι και τι κάνουν οι φασίστες. Ήμασταν οργανωμένοι, πιασμένοι σε αλυσίδες και φωνάζαμε διάφορα σκανδαλώδη για την εποχή μας. Κυρίως τα είχαμε βάλει με τους φασίστες, με τους ρατσιστές, με τα αφεντικά, με το έθνος, με την πατρίδα και την αστυνομία. Διαδηλώσαμε για μισή ώρα, τη μια μέρα στο Νέο Κόσμο,

την άλλη στον Ταύρο. Έχουμε διαδηλώσει έτσι και σε άλλες γειτονιές, στην Καλλιθέα και τη Νίκαια, και θα συνεχίσουμε να το κάνουμε γιατί γουστάρουμε να κλείνονται, στις τρύπες τους τα φασισταριά τούτης της πόλης και να λουφάζουν όταν μας αντικρίζουν.

Αυτή η πρακτική λέγεται «αντιφασιστική διαδήλωση στόμα με στόμα». Και ο τρόπος οργάνωσής μας «αυτόνομη αντιφασιστική οργάνωση». Δηλαδή: οργανωνόμαστε σε σταθερές κοινότητες, γνωριζόμαστε, συζητάμε, αποκτάμε εμπιστοσύνη ο ένας στον άλλο, σχεδιάζουμε τις κι-

νήσεις μας και δρούμε με βάση όσα συμφωνήσαμε. Αυτή, λέμε εμείς, είναι η οργάνωση που μας χρειάζεται σήμερα. Η αυτόνομη οργάνωση γειτονιά τη γειτονιά, σχολείο το σχολείο, δρόμο το δρόμο. Η αντίληψη ότι κανείς ειδικός και κανείς βοσκός δεν υπάρχει για να μας σώσει από τα αφεντικά, τους μπάτσους και τους φασίστες. Από δαύτους όλους θα πρέπει να απαλλαγούμε μόνοι μας. Δύσκολο; Σίγουρα. Ρεαλιστικό; Φυσικά! Αρκεί να δει κανείς τον τρόπο με τον οποίο μια μικρή, οργανωμένη και αποφασισμένη διαδήλωση αρκεί για να σε κάνει να πάρεις ανάσα!

ANTIFA NOISE...

ΣΤΟ ΔΙΚΤΥΟ

περισσότερα αντιφασιστικά κείμενα θα βρείτε στο: antifascripta.net | παλαιότερα τεύχη του antifa base στο: autonomeantifa77.wordpress.com
για επικοινωνία _autonome.antifa@yahoo.com